

2023. április 19., szerda – Jn 3,16-21

„Úgy szerette Isten a világot, hogy ... örök élete legyen.”

Lehet, hogy a mai igeszakaszt bármikor is olvasva, az éppen akkor élő emberek teljesen nekik és körülöttük élőknek szólóan, jelen idejüként élhették meg, mint ahogyan nekem is ez az érzésem. Mintha egyre inkább nem hallaná meg az emberiség ezeket a gondolatokat, szavakat. Mindenki üdvözülni akar, de több milliárdos nagyságrendben, nem az Örökkévalóságban, hanem most, itt, azonnal, ebben a földi, fizikai valóságban. Szellemi lét? Ugyan már, mese! Élünk a mának... Volt a zsidóknak, majd van az emberiségnek Jézus, és mindig jelenvalóan van annak, aki szeretné. Aki valóban szeretne üdvözülni az Örökkévalóságban, nem kell egyebet tennie, mint Jézus elgondolása szerint élnie, történetesen a mai napot is! Remélhetőleg minél többen a jelenleg létező 8 milliárdból. Az eddig már létezett legalább 110 milliárd emberi lénynek miként állhat az üdvözültsége? Közöttük a személyes rokonaim, barátaim, számomra sokat jelentett emberek? Akikkel az ígéreték és reményeim szerint lesz majd számomra is az örökké tartó, időtlen, anyagtalan, közösen “megéleendő” szellemi, a Jóistennel és más szellemi létezőkkel is közös létmódunk. Tennünk is kell ennek érdekében valamit, ha méltóképpen szeretnénk találkozni velük, nem lehet csak úgy „bekopogni” a Kapun, hogy megjöttem... Imádkozzon ennek érdekében ma is mindenki a maga módján...

Csertáné Bohn Judit, Székesfehérvár